

foc i lloc

Els petons prohibits

*Quan ens tornem a estimar i abraçar,
tot serà diferent*

DELFI **ROCA**

El millor d'aquesta pandèmia és l'efecte mirall que el maleït virus provoca. Tant des del punt de vista col·lectiu com individual. Del primer en destacaria com la nostra fragilitat ha quedat exposada. El sistema que tenim muntat s'ha col·lapsat només amb la presència d'un virus minúscul. Això és molt clarificador. Del punt de vista individual, l'enemic invisible ens ha situat davant el reflex que mostra el que realment som: uns éssers humans extraordinaris. Capaços de donar-ho tot pels altres, però també de prendre-ho tot als altres. L'intrús destructor, tan inoportú, ha aconseguit aturar el que nosaltres no hem volgut. Per exemple, amb la simple recomanació dels científics de rentar-nos les mans per evitar el contagi, la gent hem deixat de volar en avió, fem servir mascaretes, treballam des de casa i hem reorganitzat completament les nostres vides. En canvi, quan se'ns va dir que el canvi climàtic mataria milions de persones, i que per això hem de fer servir energies netes i canviar la forma d'anar a treballar, la nostra resposta va ser: "De cap manera!" Segurament aquesta dissonància cognitiva sigui perquè l'amenaça del virus és prou potent. Tant és així, que els mitjans

d'informació l'han amplificat. És la guerra, combatrem, guanyarem, són les expressions que es fan servir per crear un marc mental propici als canvis de conducta. Tant de bo la nostra comunitat, unida contra el Mal, sigui capaç de reaccionar catàrticament.

Una conseqüència positiva és el silenci impressionant que ens envolta. En aturar tota activitat, no només hi ha menys fum, sinó que es pot escoltar el silenci. Aprofitem-ho per reflexionar, per exemple, sobre la importància dels serveis públics, la majoria desmantellats i privatitzats a tot arreu. Ara que ens fan falta, no els tenim per ajudar. També trobem a faltar la sanitat única, cosa que evitaria la difícil coordinació de la fraccionada indústria de la salut. En definitiva, pensar sobre com hem arribat fins aquí, per així redefinir millor quin camí seguirem, d'ara endavant, seria positiu. Perquè aquesta serà també una pandèmia política. El coronavirus deixarà nombrosos morts polítics. Una vegada més, la natura ens ofereix la possibilitat d'evolucionar. Serem capaços de fer-ho? El temps ho dirà. Mentrestant, tinguem presents les paraules del Papa: "Déu perdona sempre, nosaltres de tant en tant, la Natura no perdona mai!"